

mon dog virkelig Justitsministeren kan tage Hensyn til, hvad en Mand, der optræder som Angiver, søster eller ikke søster, naar Statens Belsærd formodes at staae paa Spil? Nei, Sagen er, at Justitsministeren har haabet at komme dybere ind paa Sagen, end han allerede var, netop ved ikke at henvende sig til Politiet. Den ærede sidste Taler bebrejdede de Medlemmer, der have indbragt Forespørgselen, og overhovedet den Side i Salen, hvortil han ikke hører — og i dette Tilfælde troer jeg, at maatte regne det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansens), som har været med at stille Forespørgslen til dem, der i denne Sag høre til den modsatte Side af den, hvorpaa den ærede Taler staaer —, at man har villet den nærværende Justitsminister tillids, og at man har bragt denne Sag ind for at frembringe en Eclat, for paa en eller anden Maade at bevirke en Sprængning af Ministeriet. Hvorledes kan man dog vove at komme med det Slags Bestyldninger, naar det gjentagne Gange er gjort klart, at der er hengaaet ikke Dage, men Uger, siden de Bestyldninger, som her ere bragte frem, ere henkastede som Bestyldninger mod Justitsministeren, og at den repræsentative Myndighed hver Dag har siddet og forhandlet roligt, daglig ventende paa, at der dog skulde skee Noget. Først da man havde overbevist sig om, at der ikke directt vilde blive foretaget noget Skridt fra Ministeriets Side, fremkom Forespørgslen i Landstinget og umiddelbart derefter her; men hvor kan man sige, at man vil gaae Regjeringen for nær, at man vil søge at sprænge den, og at man under Omstændigheder, der ere farefulde for Fædrelandet, vil bidrage Sit til at jage Ministeriet fra hinanden, fordi en enkelt Minister har gjort sig skyldig i en formeentlig urigtig Handling? — Jeg skal forøvrigt erklære, at jeg mindre har forlangt Ordet for at imødegaae, hvad der blev ansøgt af den ærede sidste Taler, end for at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til den Maade, hvorpaa Justitsministeren har stillet sig ligeoverfor Spørgs-

maalet. Den ærede Justitsminister er optraadt 3 Gange. (Stemmer: 4 Gange). Jeg mindes kun tre Gange, nemlig to Gange i Rigsdagens Folkething og een Gang i Rigsraadets Landsting. Han har de to Gange været i højeste Grad flot og afvisende; den ene Gang kan det have været med Rette; den anden Gang kan jeg ikke forstaae hans Berettigelse dertil, men den ærede Justitsminister har troet at have en saadan, og jeg vil ikke gaae i Rette med ham derfor. Den anden Gang, han optraadte, nemlig i Rigsraadets Landsting, har han imidlertid tillige erklæret, at Rigsdagen var hans rette Forum, at han der skulde komme frem og give Oplysninger, og jeg skal give ham den Lov, at han idag paa en ganske anden Maade end de to foregaaende Gange, har søgt at klare Forholdet og meddele Oplysninger, men han har gjort det med Betingelser. Jeg beder de Herrer at lægge Mærke til, at en Minister, mod hvem saadanne Bestyldninger ere reiste, gjør Betingelser for den Maade, hvorpaa han vil gjøre Thinget bekendt med de Beviisdata, som det er nødvendigt for ethvert Medlem at kjende, for at have nogen Mening om Sagen. Det er ikke nogen skjult Historie, hvorom her er Tale, og dog troer man sig berettiget til at indtage den Holdning, at man siger: Jeg vil forelægge mine Beviisdata for betroede Mænd — man nævner til Exempel Formanden og Viceformændene. Det vil man gjøre i en saadan — jeg havde nær sagt — snavs Sag, i en Sag, der er af saa underordnet Bestaffenhed, medens man i de allervigtigste Spørgsmaal, som angaae Fædrelandets Vel, har henholdt sig til Thinget og sagt: Vi give Eder Oplysninger, men vi give dem, stolende paa Eders Discretion; Documenterne skulle ligge paa Thingets Bord, men de gives under Forudsætning af, at den høitærede Formand vil have det fornødne Tilsyn med, at der ikke omgaaes uretlig med dem, og saa kommer man i en Sag som den nærværende og stiller som Betingelse, at betroede Mænd skulle læse de